

Robert Zadura

Działalność wydawnicza o. Józefa Innocentego Marii Bocheńskiego OP podczas II wojny światowej w latach 1940-1943

Archiwum Emigracji : studia, szkice, dokumenty 1-2 (12-13), 137-157

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

DZIAŁALNOŚĆ WYDAWNICZA O. JÓZEFA INNOCENTEGO MARII BOCHEŃSKIEGO OP PODCZAS II WOJNY ŚWIATOWEJ W LATACH 1940–1943

Robert ZADURA (Toruń)

Biskup Polowy Wojska Polskiego Józef Feliks Gawlina w latach 1940–1945 przywiązywał szczególną wagę do wydawania prasy religijnej¹. Dzięki jego staraniom żołnierze polscy zagranicą otrzymali szeroki wachlarz różnych wydawnictw religijnych wydawanych przez Biuro Prasowe Biskupa Polowego².

Dominikanin o. Józef Innocenty Maria Bocheński był jedną z osób wyznaczonych przez bpa Gawlinę do działalności dotyczącej wydawania prasy i periodyków o tematyce religijnej³. Swoją służbę na tym odpowiedzialnym stanowisku o. Bocheński roz-

¹ K. Biegun, *Arcypasterz Polski wygnanej. Biskup Polowy WP ksiądz Józef Feliks Gawlina (1892–1964)*, Warszawa 1993, s. 113–120; Z. Kotkowski, *Biskup Polowy ks. Józef Gawlina*, Bagdad–Londyn 1964, s. 27–46.

² Było to związane m.in. z tym, iż większość żołnierzy polskich zagranicą była wierząca, poza tym wydawanie prasy religijnej w okupowanej Polsce zostało oficjalnie wstrzymane; J. M. Bocheński, *O prasie religijnej wojska polskiego 1940–1945*, Duszpasterz Polski Zagranicą, 1987 nr 1, s. 97; J. Odziemkowski, *Służba duszpasterska Wojska Polskiego 1914–1945*, Warszawa 1998, s. 152–153; Z. Werra, *Działalność duszpasterska w 2. Korpusie Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie gen. Władysława Andersa 1941–1947*, Warszawa 2009, s. 147–148.

³ W Londynie działał m.in. Fundusz Katolicki, wydający np. *Nowy Testament*. Ks. st. kpl. Rafał Gogoliński-Elston zajmował się redakcją „Rozkazu wewnętrznego Biskupa Polowego”, drukował także m.in. materiały do kazań; Archivum Helveto-Polonicum w Szwajcarii (dalej: AHP), J. M. Bocheński, *O prasie religijnej wojska polskiego 1940–1945*, sygn. Jas-Boch Papers 55-1985, s. 172–177.

począł w 1940 roku w Szkocji⁴, a od 1944 roku z rozkazu Biskupa Polowego, kontynuował ją w Rzymie. Zanim jednak do tego doszło warto krótko scharakteryzować losy o. Bocheńskiego w pierwszych miesiącach II wojny światowej.

Wybuch wojny zastał o. Innocentego w Warszawie w klasztorze oo. dominikanów na Służewie, znajdującym się na ówczesnych przedmieściach stolicy⁵. O. Bocheński w lipcu 1939 roku przyjechał z Wenecji do Polski na wakacje⁶ (od 1934 roku był wykładowcą logiki na Papieskim Uniwersytecie Świętego Tomasza z Akwinu w Rzymie, popularnie zwanym Angelicum⁷). Przez kilka dni przebywał w rodzinnej Ponikwie pod Lwowem⁸. W sierpniu wziął udział w zjeździe katolickim „Odrodzenie” w Lublinie, po czym powrócił na Służew do Warszawy⁹.

W piątek 1 września 1939 roku uroczyste odprawianie przez o. Bocheńskiego porannej Mszy św. w służewskiej kaplicy, przerwały nagle odgłosy wybuchających bomb, spadających na Warszawę¹⁰. O. Bocheński udał się do biskupa Józefa Feliksa Gawliny, z prośbą o nominację na kapelana¹¹. Biskup jednak nie wyraził wówczas swojej zgody na objęcie przez niego tego stanowiska¹². O. Innocenty zauważył w swo-

⁴ W dniu 16 lutego 1944 r. o. Bocheński został zaprzysiężony, jako kapelan do zleceń bpa Józefa Gawliny i awansowany do stopnia starszego kapelana (majora); Archiwum oo. Dominikanów w Krakowie (dalej: ADK), „Pamiętnik wojenny 1939–1945 o. I. M. Bocheńskiego”; J. M. Bocheński, *Wspomnienia*, Kraków 1994, s. 161; J. M. Bocheński, *Między logiką a wiarą*, z ... rozmawia J. Parys, Warszawa 1998, s. 283–299.

⁵ Do powstania klasztoru służewskiego przyczynił się sam o. Bocheński, który w 1936 r. za namową o. Jacka Woronieckiego przez dwa miesiące przewodził pracom budowlanym; zob.: ADK, „Kronika konwentu w Służewie spisana przez o. Bocheńskiego w sierpniu-wrześniu 1936 r.”, mps.

⁶ Archiwum Rodziny Bocheńskich (dalej: ARB), List Adolfa M. Bocheńskiego do ks. Romana Wł. Czartoryskiego z 24 lipca 1939.

⁷ J. M. Bocheński, *Listy do ojca*, oprac. J. Kozak, K. Policki, Kraków 2007, s. 149.

⁸ W sierpniu 1939 r. o. Bocheński wziął udział w dożynkach w miejscowości Młyńsk (Młyńskach), gdzie poświęcił także dzwonnice; ARB, List Józefa Paszkowskiego do Aleksandra Bocheńskiego z 25 kwietnia 1968 r.

⁹ ADK, J. M. Bocheński, „Zapiski 1902–1957”, t. I, rps, s. 60.

¹⁰ ADK, „Pamiętnik wojenny 1939–1945 o. I. M. Bocheńskiego”.

¹¹ Bp Gawlina w swoim dzienniku (fragmenty opublikowane przez Wiesława J. Wysockiego) zanotował, że o. Bocheński był u niego 1 października 1939 r., co wydaje się mało prawdopodobne i jest zapewne związane z błędem druku. Zarówno bp Gawlina, jak i o. Bocheński byli w tym czasie w zupełnie innych miejscach. Najprawdopodobniej chodzi o dzień 1 września 1939 r.; *Dziennik Biskupa Polowego Wojska Polskiego Józefa Gawliny (1937–1939)* (fragmenty), oprac. W. J. Wysocki, [w:] *Kapelani wrześniowi. Służba duszpasterska w Wojsku Polskim w 1939 r. Dokumenty, relacje, opracowania*, pod red. W. J. Wysockiego, Warszawa 2001, s. 12; por.: J. M. Bocheński, *Wspomnienia*, s. 136; zob. także: Sz. Wesoly, *Stosunki między generałem Sikorskim i biskupem J. Gawliną*, *Zapiski Historyczne* 1991 nr 95, s. 21.

¹² Powód takiej decyzji wiązał się z tym, iż biskup chciał powołać do służby tylko księży diecezjalnych, gdyż na podstawie wspomnień o. Bocheńskiego, wynika, iż miał złe doświadczenie z zakonnikami w roli kapelanów. O. Bocheński tłumacząc po latach decyzję biskupa, zauważył: „Wielu zakonników w Polsce było w upadku, skądinąd prowincjałowie oddawali nieraz do wojska odpadki, ludzi mniej lub więcej zwichniętych, niekarnych, a ci powodowali kłopoty”. W tym miejscu warto jednak zauważyć, iż już wkrótce bp Gawlina odkrył zupełnie inne oblicze posługi zakonników w wojsku, o czym świadczy nie tylko fakt powołania o. Bocheńskiego na stanowisko osobistego sekretarza Biskupa Polowego Wojska Polskiego, ale również uhonorowanie Orderem Virtuti Militari dwóch jego kolegów z zakonu św. Dominika: o. Marcina Chrostow-

ich wspomnieniach, iż został skazany do „cywila”, postanowił jednak zaangażować się w prace związane z przygotowaniem dzielnic miasta na zbliżające się ataki wroga, m.in. wraz z innymi współbraćmi kopał rowy w przyklasztornym ogrodzie¹³. We wtorek 5 września, po nocy spędzonej na warszawskiej Pradze, o. Bocheński opuścił stolicę¹⁴. Wspominał, iż należało robić wszystko, aby nie znaleźć się pod okupacją niemiecką. Jeszcze tego samego dnia, pieszo przedostał się do położonego ok. 60 km na południowy-wschód od Warszawy, Garwolina. Od tego też czasu rozpoczęła się jego wojenna wędrówka, która będzie trwała nieprzerwanie do roku 1945.

Po bitwie pod Kockiem o. Bocheński trafił do niemieckiej niewoli, z której zdołał jednak bardzo szybko uciec¹⁵. Następnie przez Kielce dojechał do Krakowa, do którego przybył 20 października 1939 roku¹⁶. Zamieszkał w klasztorze oo. dominikanów pw. Świętej Trójcy, przy ulicy Stolarskiej 12¹⁷. Stamtąd przez Wiedeń dojechał do Rzymu, gdzie czekała na niego jego uniwersytecka katedra¹⁸. Po krótkim pobycie w Wiecznym

skiego oraz o. Adama Studzińskiego, za ich bohaterstwo i przykład godnego życia, jaki dawali innym w najtrudniejszych chwilach wojny; J. M. Bocheński, *Wspomnienia*, s. 137.

¹³ Po latach napisał: „Mogłem stwierdzić przy tej sposobności, jak dalece byłem słaby i mało zdatny do pracy fizycznej”; J. M. Bocheński, *Wspomnienia*, s. 137; tenże, *W wojennej potrzebie*, [w:] *Próg istnienia. Dziesięciokrotne pokolenie*, pod red. J. J. Jadeckiego i B. Markiewcz, Warszawa 1995, s. 57; zob. także: J. Odziemkowski, *Warszawa w wojnie obronnej 1939 roku*, Warszawa 1989, s. 9, 13–14.

¹⁴ Wyruszył pieszo z grupą młodych narodowców, którzy namówili go na ten wymarsz. Należał do nich m.in. Jan Mosdorf; ADK, J. M. Bocheński, „Zapiski 1902–1957”, t. I, rps, s. 60; M. Kotas, *Jan Mosdorf: filozof, ideolog, polityk*, Krzeszowice 2007; J. M. Bocheński, *Między logiką a wiarą*, s. 283.

¹⁵ Żołnierzom wyznaczono czas i miejsce złożenia broni w miejscowości Wola Gułowska. Tam też byli po raz pierwszy internowani; Relacje z kampanii 1939 roku, Instytut Polski i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie, sygn. B. I. 98/A; J. M. Bocheński, *Wspomnienia*, s. 146.

¹⁶ ADK, „Kronika klasztoru krakowskiego oo. dominikanów przy kościele św. Trójcy od r. 1926 do 24 IX 1962”, sygn. Kr 842.

¹⁷ Warto w tym miejscu wspomnieć, iż o. Bocheński znalazł się na liście zaproszonych profesorów na odczyt Obersturmbannführera SS Brunona Müllera, bowiem w 1938 r. uzyskał habilitację na Uniwersytecie Jagiellońskim. O. Bocheński uniknął aresztowania, gdyż spotkał na Plantach swoją siostrę, Olę, i wspólnie udali się na rozmowę do klasztoru dominikańskiego; Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Dokumenty habilitacyjne o. Bocheńskiego, sygn. WT II 278; WT II 67; J. M. Bocheński, *Wspomnienia*, s. 147.

¹⁸ Do swoich priorytetów zaliczył wówczas zorganizowanie pomocy profesorom krakowskich uczelni zniewolonych w niemieckim obozie koncentracyjnym. W ten sposób powstał tzw. Komitet Niesienia Pomocy Profesorom Wyższych Uczelni Polskich, w którego skład wchodził m.in.: ks. prof. Walerian Meyszowicz, ks. dziekan Zdzisław Obertyński, prof. Jan Turyn, minister Maciej Loret, hrabia Józef Michałowski, o. Paweł Siwek, Luciana Frassati Gawrońska i inni. O. Bocheński pełnił w Komitecie rolę sekretarza, m.in. prowadził dziennik obrad. Celem komitetu było zaplanowanie oraz przeprowadzenie skutecznej interwencji na rzecz uwięzionych profesorów w ambasadach państw neutralnych oraz w rządach; AHP, J. M. Bocheński, „Komitet rzymski”, sygn. Jas-Boch Papers 55-1985, s. 615–618, mps; J. M. Bocheński, *Wspomnienia*, s. 149–151; ADK, J. M. Bocheński, „Komitet niesienia pomocy profesorom wyższych uczelni polskich”, Rzym 1940, sygn. Documents vol. A 1, rps; W. Gawrońska, *Między Włochami a Polską*, [w:] *Świadectwa / Testimonianze*, t. IV: *Pro publico bono. Polityczna, społeczna i kulturalna działalność Polaków w Rzymie w XX wieku*, pod red. E. Prządki, Rzym 2006, s. 373–385; H. Pierzchała, *Pomocne dłonie Europejczyków (1939–1944)*, Kraków 2005, s. 223, 250, 251, 456; H. Pierzchała, *Wyrwani ze szponów państwa-ss. Sonderaktion Krakau 1939–1941*, Kraków 1997, s. 147–177, 228, 244; *Podstępne uwięzienie profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego*

Mieście, w czerwcu 1940 roku o. Bocheński dotarł przez Francję do Wielkiej Brytanii¹⁹; gdy polscy żołnierze dowiedzieli się, iż przygotowano dla nich obozy w Szkocji, ci z nich, którzy nie należeli do jednostek liniowych, udali się przez Liverpool do miejscowości Crawford²⁰.

O. Innocenty zamieszkał w obozie nr 6²¹, gdzie objął obowiązki oficera oświatowego i zajmował się posługą duszpasterską pośród polskich żołnierzy²². W Szkocji pielęgnował również swoje zainteresowania naukowe, poprzez udział w licznych kursach, wykładach i pogadankach²³.

O. Bocheński bardzo szybko zaangażował się na polu działalności wydawniczej. Już od 5 lipca 1940 roku pod jego redakcją zaczęły ukazywać się „Komunikaty Referatu Prasowego Oficerskiej Stacji Zbrojnej”²⁴ oraz „Komunikaty Referatu Oświatowego Obozu”²⁵, zaś od 25 sierpnia 1940 roku tzw. „Dziennik Obozowy”²⁶. Było to związane m.in. z tym, iż po ewakuacji żołnierzy z Francji, gdy jeszcze nie do końca działały sprawnie wszystkie struktury wojska polskiego na obczyźnie, kapelani przejęli prowadzenie większości prac kulturalno-oświatowych. Z własnej inicjatywy wielu księży publikowało tzw. pisemka obozowe, wygłaszało pogadanki czy kolportowało prasę oraz książki²⁷.

O. Innocenty, co miesiąc wydawał z ramienia Duszpasterstwa Katolickiego małą broszurkę pt. „Nauka Chrystusowa”²⁸. Od grudnia 1940 roku do listopada 1943 roku ukazało się 29 zeszytów w łącznym nakładzie do pięciu tysięcy egzemplarzy. Pismo to wzorowało się na „Szkole Chrystusowej”, przedwojennym czasopiśmie wydawanym

i Akademii Górniczej (6 XI 1939 r.). Dokumenty, wybór i oprac. J. Buszko, I. Paczyńska, Kraków 1995.

¹⁹ J. M. Bocheński, *Wspomnienia*, s. 152, 153–156; ADK, J. M. Bocheński, „Zapiski 1902–1957”, t. I, rps, s. 61; „Pamiętnik wojenny 1939–1945 o. I. M. Bocheńskiego”.

²⁰ W. Biegański, *Polskie Siły Zbrojne na Zachodzie 1939–1945*, Warszawa 1990, s. 38.

²¹ Z racji pełnionych obowiązków o. Bocheński mieszkał w różnych żołnierskich obozach rozsianych niemalże po całej Szkocji, m.in. w Peebles, Kirkcaldy, od czerwca do października 1940 r. w Barry Camp koło Dundee, następnie przez prawie dwa lata przebywał w Dunfermline. Od 17 października 1941 r. do 28 sierpnia 1943 r. mieszkał przy Ballymun Road 6. Choć we wspomnieniach zapisał, iż od 1 stycznia do 12 sierpnia 1943 r. kwaterował u pań Mullan, emerytowanych nauczycielek; ADK, J. M. Bocheński, „Zapiski 1902–1957”, t. I, rps, s. 61, 62; J. M. Bocheński, *Wspomnienia*, s. 160.

²² Instytut Polski i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie, Sprawozdania I VII–31 XII 1940, sygn. A. VI 1/91, s. 1–3.

²³ Więcej na ten temat, R. Zadura, „Biografia o. Józefa Innocentego Marii Bocheńskiego (1902–1995) OP” (w opracowaniu).

²⁴ 5 lipca–4 sierpnia 1940; K. Policki, *Filozofia człowieka we wczesnej twórczości J. I. M. Bocheńskiego OP*, Wrocław 2005, s. 230.

²⁵ Numery 1–11 z 8–17 sierpnia 1940; tamże, s. 230.

²⁶ Gazetka ta przestała się jednak ukazywać z rozkazu dowódcy Okręgu Wojskowego 2 października z powodu szkodliwego przedstawiania faktów; Sprawozdanie za wrzesień Szefa Biura Propagandy i Oświaty w Londynie, Instytut Polski i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie, sygn. A. VI 1/91; J. Kowalik, *Bibliografia czasopism polskich wydanych poza granicami kraju od września 1939 roku*, t. I, Lublin 1976, s. 147; K. Policki, *Filozofia człowieka...*, s. 230.

²⁷ J. Gula, *The Roman Catholic Church in the History of the Polish Exiled Community in Great Britain*, London 1993, s. 47–59; J. Odziemkowski, *Służba duszpasterska...*, s. 154.

²⁸ J. Kowalik, *Bibliografia czasopism polskich...*, t. II, s. 152; J. Kowalik, *Czasopiśmiennictwo*, [w:] *Literatura polska na obczyźnie 1940–1960: praca zbiorowa*, pod red. T. Terleckiego, t. 2, Londyn 1965, s. 440–491.

przez oo. dominikanów²⁹. O. Bocheński zabiegał u polskiego prowincjała o zgodę na wznowienie tego miesięcznika zagranicą, spotkał się jednak z odmową. Zdecydował się wówczas nadać periodykowi tytuł „Nauka Chrystusowa” i wydawać go własnym kosztem. Wspominał:

Chodziło o zastąpienie, na skromną miarę, na jaką nas było stać, krajowej prasy religijnej wyższego poziomu³⁰.

Treść czasopisma składała się z przedruków klasyków oraz krótkich autorskich monografii, przy czym każdy kolejny jego numer, stanowiący zamkniętą tematycznie całość, był swego rodzaju małą monografią przedmiotu³¹. Po pewnym czasie „Nauka Chrystusowa” została włączona do wydawnictw Biskupstwa Polowego Wojska Polskiego. Zdaniem Jana Kowalskiego należało ono do jednych z najważniejszych pism katolickich wydawanych na Wyspach Brytyjskich³², choć niektórzy uważali jego charakter za zbyt trudny, co przyczyniło się do tego, iż nie znalazło ono wielu zwolenników pośród żołnierzy³³.

Pierwszy numer „Nauki Chrystusowej” ukazał się w Rzymie w maju 1940 roku³⁴. Redakcja zwróciła się w nim do czytelników o pomoc, która miała polegać m.in. na wyrażeniu przez nich życzeń, co do tematyki artykułów publikowanych na łamach kolejnych zeszytów oraz w miarę swoich możliwości na opłaceniu przez zainteresowanych rocznego abonamentu czasopisma³⁵. Warto wspomnieć, iż nakładem „Nauki Chrystusowej” ukazały się także inne wydawnicze przedsięwzięcia, do których zaliczyć należy m.in. *Drogę Krzyżową*³⁶, *Gorzkie Żale*, *obrazy*³⁷ i *obrazki*³⁸.

²⁹ Miesięcznik był wydawany od roku 1930 przez Instytut Filozoficzno-Teologiczny oo. Dominikanów we Lwowie. Na jego łamach poruszano tematy poświęcone zagadnieniom teologii ascetyczno-mistycznej; Archiwum Akt Nowych w Warszawie, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, sygn. B-9630, s. 217.

³⁰ AHP, J. M. Bocheński, *O prasie religijnej wojska polskiego 1940–1945*, sygn. Jas-Boch Papers 55-1985, s. 173.

³¹ Pismo to było początkowo wydawane w Rzymie, następnie w Paryżu, jednak najdłużej wychodziło w Szkocji. O. Bocheński opublikował w nim m.in. artykuł: *ABC katolicyzmu*; S. Lewandowska, *Prasa polska emigracji wojennej 1939–1945*, Warszawa 1993, s. 77; AHP, J. M. Bocheński, *O prasie religijnej wojska polskiego 1940–1945*, sygn. Jas-Boch Papers 55-1985, s. 172; *Rocznik bibliograficzny druków w języku polskim oraz w językach obcych o Polsce wydanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. I. IX 1939–31 XII 1941*, oprac. T. Sawicki, Londyn 1942, s. 16.

³² S. Lewandowska, *Prasa polska...*, s. 77.

³³ Zdanie ks. A. Kowalkowskiego; zob.: J. Odziemkowski, *Służba duszpasterska...*, s. 153.

³⁴ O. Bocheński wydawał „Naukę Chrystusową” z ramienia oo. dominikanów polskich na obczyźnie. Adres drukarni Salita del Grillo 1. Następny numer wydrukowany został w Paryżu. Pozostałe numery drukowane były w polskim obozie w Szkocji w Kirkcaldy; J. Kowalik, *Czasopiśmiennictwo*, s. 490–491.

³⁵ Redakcja nie ukrywała, iż mile widziane były również dodatkowe datki materialne; zob.: J. M. Bocheński, *O cierpieniu (I)*, Nauka Chrystusowa, 1940 nr 1, s. 32.

³⁶ *Droga Krzyżowa* była oryginalnym dziełem jednego z polskich księży. Miała mniejszy format od modlitewnika, liczyła 36 stron; J. M. Bocheński, *O cierpieniu (I)*, s. 32.

³⁷ Obraz ścienny Matki Boskiej Ostrobramskiej — czarno-biały z napisem angielskim i polskim, na kartonie. Obraz ścienny Matki Boskiej Częstochowskiej — czarno-biały z napisem angielskim i polskim; J. M. Bocheński, *O cierpieniu (I)*, s. 32.

³⁸ Obrazek książeczkowy Matki Boskiej Częstochowskiej — czarno-biały. Obrazek książeczkowy Matki Boskiej Ostrobramskiej — czarno-biały; J. M. Bocheński, *O cierpieniu (I)*, s. 32.

Jak zauważyła Stanisława Lewandowska oraz Jan Kowalik wszędzie, gdzie chociażby tylko przejściowo znaleźli się Polacy w czasie wojennej wędrówki, niemal zawsze pojawiały się polskie ośrodki wydawnictw religijnych³⁹. Środowisko polskie w Wielkiej Brytanii należało do największych i najprężniejszych producentów tychże wydawnictw. Już w 1940 roku powstały na Wyspach Brytyjskich katolickie ośrodki wydawnicze. Jeden z nich funkcjonował w oparciu o Polską Misję Katolicką obejmującą swoim zasięgiem Anglię oraz Walię, i zainicjował czasopismo zatytułowane „Wiadomości PMK”, którego redaktorem był rektor Polskiej Misji Katolickiej w Londynie ks. Władysław Staniszewski. Drugim ośrodkiem była redakcja tygodnika „Sprawa / The Common Cause”, na którego łamach redaktorzy: Jan Rembieniński oraz ks. Zygmunt Kaczyński, zamieszczali artykuły w językach polskim i angielskim. Czasopismo ukazywało się do września 1940 roku i było rzecznikiem ideologii katolicko-narodowej⁴⁰. Kolejny ośrodek został stworzony przez ks. Stanisława Belcha, jako Katolicki Fundusz Wydawniczy, publikujący nie tylko dokumenty papieskie, takie jak encykliki, orędzia, ale również wybitne pozycje literatury katolickiej i filozoficznej⁴¹.

Osobny ośrodek powstał dla potrzeb Polskich Sił Zbrojnych w Szkocji. Od lutego 1941 roku wydawano w nim biuletyn Polowej Kurii Biskupiej zatytułowany „W Imię Boże. Ulotka religijna / In the Name of God — a Polish Religious Pamphlet”⁴². W latach 1942–1943 jego redaktorem był o. Bocheński⁴³. Pismo to, mimo swego duszpasterskiego charakteru, było skierowane głównie do osób świeckich. Na łamach, składającego się z czterech stron biuletynu, pojawiały się artykuły o tematyce religijnej, wątki literackie, informacje dotyczące bieżących wydarzeń z życia Kościoła rzymskokatolickiego oraz krótki dział zatytułowany *Pytania i odpowiedzi*, w którym redakcja udzielała wskazówek czytelnikom, borykającym się z rozterkami bądź wątpliwościami dotyczącymi wiary⁴⁴.

Bez wątpienia znamienym wydarzeniem dla redakcji oraz administracji wydawnictw religijnych w Szkocji był pożar wydawnictwa w dniu 15 sierpnia 1941 roku. Warto podkreślić, iż dowództwo obozu oraz siedziba redakcji mieściła się w dużym drewnianym baraku. Ks. Franciszek Mientki zauważył, iż był on, jak na warunki obozowe, solidnie zbudowany i wyposażony. Składał się z korytarza, kancelarii, biura, oddzielnych małych pokoików. W jednym z nich mieszkał o. Bocheński⁴⁵. Podczas

³⁹ S. Lewandowska, *Prasa polska...*, s. 77; zob. także: W. Władyka, *Prasa polska w czasie II wojny światowej*, [w:] *Dzieje prasy polskiej*, red. J. Łojek, J. Myśliński, W. Władyka, Warszawa 1988, s. 146–147; W. Wasiutyński, *Literatura religijna*, (przejrzał i uzupełnił za l. 1957–1960 S. Sopicki), [w:] *Literatura polska na obczyźnie...* t. I, s. 453.

⁴⁰ Tygodnik redagowano w języku polskim i angielskim przez publicystę Stronnictwa Narodowego Jana Rembienińskiego. Przy współpracy ks. bp. Józefa Gawliny, ks. prał. Zygmunta Kaczyńskiego, ks. kard. Arthura Hinsleya oraz prof. Stefana Glasera i Adama Stefana Romera; S. Lewandowska, *Prasa polska...*, s. 77.

⁴¹ Więcej na ten temat zob.: W. Wasiutyński, *Literatura religijna*, s. 454.

⁴² J. Kowalik, *Bibliografia czasopism polskich...*, t. IV, s. 58; tenże, *Czasopiśmiennictwo*, s. 491.

⁴³ Pismo to powstało na Wschodzie z inicjatywy o. Mariana Chrostowskiego OP; J. M. Bocheński, *Wspomnienia*, s. 160, 162; S. Lewandowska, *Prasa polska...*, s. 77, 149; J. Myśliński, *Polska prasa emigracyjna w latach drugiej wojny światowej*, [w:] *Prasa polska w latach 1939–1945*, pod red. J. Łojki, Warszawa 1980, s. 151.

⁴⁴ Od 13 kwietnia 1941 r. funkcjonowała tzw. skrzynka zapytań, do której można było przesyłać pytania dotyczące spraw religijnych; zob.: W Imię Boże 1941 nr 7, s. 4.

⁴⁵ F. Mientki, *Bóg i Ojczyzna. Wspomnienia kapelana WP*, Warszawa 1987, s. 42.

pożaru uległy zniszczeniu wszystkie zapasy posiadanych czasopism, ponadto obrazki religijne oraz ryngrafy. Wydawnictwo utraciło powielacz, a także inne specjalistyczne drukarskie urządzenia. Ks. Franciszek Mientki wspominał:

Piętnastego sierpnia⁴⁶, gdy wszyscy w kasynie spożywali świąteczny obiad, wybuchł pożar. [...] Z kasyna wybiegł o. Bocheński. Widząc, że płomienie nie objęły jeszcze jego pokoju, a tylko czarne kłęby dymu nie pozwalają się zbliżyć, z filozoficznym spokojem założył maskę gazową (przepisowo należało ją zawsze mieć przy sobie), wszedł w dym i powrócił ze swą maszyną do pisania. Chciał wejść po raz drugi, lecz w tej chwili zapadł się dach baraku, żywsze płomienie strzeliły w niebo i wszystko legło pod gruzami⁴⁷.

Jak się okazało maszyna do pisania była jedyną rzeczą, która ocalała z tego pożaru. Pomimo wielu strat, zespół wydawniczy podjął decyzję o dalszym kontynuowaniu swojej działalności, co więcej redakcja poinformowała, iż dodatek „W Imię Boże” będzie ukazywał się odtąd cztery razy w miesiącu⁴⁸. Aby przygotować następny wrześniowy numer miesięcznika oraz tygodnika religijnego, o. Bocheński co tydzień pokonywał męczącą drogę do Kirkcaldy⁴⁹. W październiku 1941 roku miał sporo problemów w pracy redakcyjnej, związanych także z niezmiernie trudnymi warunkami, takimi chociażby jak: brak światła czy zimno. Pomimo to, o. Bocheńskiemu udało się po pożarze ukończyć po raz drugi tłumaczenie i opracowanie tekstu św. Tomasza z Akwinu, zamieszczonego na łamach „Nauki Chrystusowej” pt. *Odwet*⁵⁰.

W listopadzie 1941 roku po ukazaniu się 12. numeru „Nauki Chrystusowej”, decyzją Ministerstwa Dostaw Brytyjskich, periodyk został zawieszony na mocy dekreту zabraniającego publikacji czasopism, które nie ukazywały się przed dniem 15 sierpnia 1940 roku. Wyjątek uczyniono dla wszystkich pism polskich założonych w Wielkiej Brytanii po 15 sierpnia. O. Bocheński zauważył, iż nie objął on ani „Nauki Chrystusowej”, ani „W Imię Boże” z powodu niezawinionego przeoczenia redakcji. Pomimo zakazu, opublikowano bez znamiennej nagłówka „Nauka Chrystusowa”, dwa pisemka w tym samym formacie, zawierające *Kolędy* oraz nowelę Henryka Sienkiewicza pt. *Pójdźmy za nim*. W najbliższym 14. numerze planowano wydać mały katechizm, którego, zdaniem o. Innocentego, brak pośród polskich żołnierzy dawał się dotkliwie odczuć⁵¹. Na skutek interwencji bp. Gawliny, władze angielskie zezwoliły na dalsze wydawanie polskich czasopism religijnych⁵².

⁴⁶ 15 sierpnia obchodzono uroczyste Dzień Żołnierza, ustanowiony w rocznicę bitwy warszawskiej w 1920 r.; zob.: tamże, s. 56.

⁴⁷ Tamże, s. 42.

⁴⁸ Należy zauważyć, iż pisemko to do sierpnia 1941 r. ukazywało się nieregularnie, najczęściej dwa razy w miesiącu; J. M. Bocheński, *Od administracji*, W Imię Boże 1941 nr 18, s. 4; *Rocznik bibliograficzny druków w języku polskim...*, s. 19.

⁴⁹ AHP, Sprawozdanie duszpasterskie za wrzesień 1941 r., m.p. 9 października 1941, s. 2.

⁵⁰ AHP, Sprawozdanie duszpasterskie za październik 1941 r., m.p. 6 listopada 1941, s. 4.

⁵¹ W sprawozdaniu z listopada 1941 r. o. Bocheński zauważył, iż w miesiącu tym miał mniej obowiązków ze względu na zawieszenie pracy nad pisemem. W grudniu 1941 r. o. Bocheński wydał jeden zeszyt „Nauki Chrystusowej” oraz *Kolędy*, a także dwa numery „W Imię Boże”; AHP, Sprawozdanie duszpasterskie za listopad 1941 r., m.p. 10 grudnia 1941, s. 6; Sprawozdanie duszpasterskie za grudzień 1941 r., m.p. 3 stycznia 1942, s. 8; J. M. Bocheński, *Od redakcji*, W Imię Boże 1941 nr 27, s. 2.

⁵² J. M. Bocheński, *Od redakcji*, W Imię Boże 1941 nr 27, s. 2. Bp Gawlina tak zapamiętał to wydarzenie: „[...] w październiku 1941 oba nasze wydawnictwa religijne «W Imię Boże» i «Nauka Chrystusowa» zostały przez rząd brytyjski zawieszono «ze względu na brak papieru».

W jednym z listów bpa Gawliny do kardynała Augusta Hlonda z 1941 roku czytamy:

Poczuwam się do obowiązku wyrazić swoje gorące zadowolenie z pilnej, ofiarnej i ideowo katolickiej pracy ks. Bocheńskiego. Jestem pełen dla niego uznania⁵³.

Warto wsłuchać się również w słowa ks. Franciszka Mientkiego, który współpracował z o. Bocheńskim na polu działalności duszpasterskiej. Ks. Franciszek wspominał:

Mimo prymitywnych warunków obozowego życia [o. Bocheński] nie przerywał swej pracy naukowej i w wolnych od zajęć chwilach można go było zastać przy maszynie do pisania. Tę maszynę zdaje się uważał za swój najcenniejszy skarb, bo ją pierwszą właśnie ratował od zagłady⁵⁴.

Rzeczywiście, praca w wydawnictwie zajmowała o. Bocheńskiemu bardzo dużo czasu. Aby to w pełni zrozumieć przyjrzyjmy się jednemu dniu w jego normalnym tygodniu zajęć ze stycznia 1942 roku: o godzinie 10.00 wyjeżdżał samochodem do Kirkcaldy, przyjeżdżał na godzinę 11.30. Do godziny 12.30 pracował przy łamaniu numeru „W Imię Boże”. Obiad zjadał w Szkole Kierowców. Do obozu wracał o godzinie 14.30. Od godziny 15.00 do 17.00 pracował nad zestawieniem materiału mającego ukazać się w następnym numerze „W Imię Boże”. Od godziny 17.00 do 18.00 posługiwał w izbie chorych. Od 18.00 do 19.00 przebywał w wojskowym kasynie. Od 19.00 do 21.00 bywał w żołnierskim klubie, w którym często przewodził dyskusjom o charakterze filozoficzno-religijnym⁵⁵. Tak te rozmowy zapamiętał ks. Mientki:

Ślavy nabrały też dyskusje uczonego o. Bocheńskiego w świetlicy, zwanej szumnie „klubem”. Po kolacji kto miał czas wolny, udawał się przeważnie do świetlicy, bo tu można było wypić herbatę (lub coś bardziej rozgrzewającego), zjeść ciastko, zagrać w szachy czy brydża, przeczytać gazety i czasopisma, albo w ostateczności spotkać się ze znajomymi i porozmawiać. O. Bocheński przychodził regularnie do tego samego pokoiku i siadał przy tym samym stoliku, a przy nim zawsze znalazło się grono rozmówców i ciekawych słuchaczy. Dziwna rzecz: nie można było pozostać obojętnym wobec o. Bocheńskiego i jego tez. On sięgał do istoty zagadnień i wówczas sprawy stawały na ostrzu noża. Stąd jedni byli jego entuzjastycznymi zwolennikami, a inni za-

Na moją reklamację otrzymałem odmowną odpowiedź ze względu na to, że wydawnictwo dopiero od 1 stycznia 1941 wychodziło, gdy tymczasem powinienem był zgłosić je już w maju 1940 (odpowiedziałem, że wówczas jeszcze walczyliśmy o wolność również Anglii na kontynencie, a więc nie mogłem na wzór pewnych tzw. «aliantów», którzy zawczasu na wyspę uciekli, starać się o przydział papieru. Wyraziłem zdziwienie, że skonfiskowano jedynie polskie religijne wydawnictwo w Europie, podczas gdy przyznano papier świeżo powstałym pismom polskim, m.in. humorystycznym). Wykazało się ostatecznie, że zawiniło nasze Ministerstwo Propagandy, które akurat naszych dwóch wydawnictw Anglikom do przydziału papieru nie podało. Na mój protest min. Stroński tłumaczył się, że odnośną listę sporządził jego współpracownik ks. Kaczyński (obydwóch matki były Żydówkami). Otrzymałem papier z tzw. «własnych zapasów ministerialnych», lecz nagle w styczniu 1942 nastąpiło drugie zawieszenie tych wydawnictw. Obliczono bowiem, że w międzyczasie wyjadę już do Rosji i nie będę mógł się bronić, ale wykalkulowałem datę podróży nieco za wcześnie. «W Imię Boże» jako samodzielne wydawnictwo pozostało zawieszono (dopóki go w Iraku, a później we Włoszech nie wznowilem). Ks. Bocheński otrzymał, co prawda pół szpalty tygodniowo w «Dzienniku Żołnierza» do dyspozycji, lecz był tym samym pod cenzurą»; J. Gawlina, *Wspomnienia*, oprac. i przypisami opatrzył J. Myszor, Katowice 2004, s. 204–205.

⁵³ *Korespondencja Augusta Hlonda i Józefa Gawliny w latach 1924–1948*, wyd. i oprac. J. Myszor i J. Konieczny, Katowice 2003, s. 241.

⁵⁴ F. Mientki, *Bóg i Ojczyzna*, s. 42.

⁵⁵ AHP, Sprawozdanie duszpasterskie za styczeń 1942 r., m.p. 6 lutego 1942, s. 10.

ciętymi przeciwnikami — ale wszyscy z nim dyskutowali. [...] Dyskusje przeciągały się często aż do zamknięcia klubu. [O. Bocheński] za wielkim był filozofem (specjalność: logistyka), by nie dać sobie rady z każdym argumentem, za wielkim teologiem, by dopuścić do jakiegokolwiek błędu w sprawach religijnych, za mądrym człowiekiem, by nie przyznać racji temu, kto ją miał⁵⁶.

O. Innocenty potrafił godzić pracę w redakcji, a także pisanie artykułów z licznymi innymi obowiązkami, przede wszystkim związanymi z jego posługą duszpasterską, np. z powodu rekolekcji i ogromnej pracy związanej z odpowiednim przygotowaniem się do ich głoszenia, nie napisał artykułu do 48. numeru „Dziennika Żołnierza” z 27 lutego 1943 roku. Mimo to zdołał przygotować do druku *Drogę Krzyżową* i *Gorzkie Żale*. Wykonał także korektę 24. zeszytu „Nauki Chrystusowej”.

O. Bocheński podchodził do swoich obowiązków bardzo odpowiedzialnie, jego publikacje były gruntownie przemyślane, a także dopracowane pod kątem rzetelnej pracy źródłowej⁵⁷. Najczęściej napisanie jednego artykułu w „Dzienniku Żołnierza”, kosztowało go, nie licząc studiów wstępnych, niezbędnych w niektórych artykułach, około dziesięciu godzin wytężonej pracy umysłowej. O. Innocenty podkreślał, iż konieczność utrzymania się na odpowiednim poziomie, jeśli chodzi o wiadomości, jest zadaniem wielokrotnie trudniejszym, bowiem wymagającym ciągłej lektury⁵⁸. Osoby, które go znały wspominały, iż z pokoju, w którym mieszkał dniami i nocami rozchodził się terkot jego maszyny⁵⁹.

W 1942 roku redakcja coraz częściej borykała się z problemem braku papieru. Już w lutym z tego powodu o. Bocheński nie mógł wydać złożonego do druku 12. zeszytu „Nauki Chrystusowej”⁶⁰. Powyższe trudności przyczyniły się także do tego, iż początkowo zmniejszono liczbę egzemplarzy „W Imię Boże” wysłanych do czytelników, a wkrótce anulowano prenumeraty⁶¹.

W maju 1942 roku o. Bocheński jeździł do Glasgow do redakcji „Dziennika Żołnierza I Dywizji Pancerniej” wydawanego przez żołnierzy 1. Korpusu Pancerno-Motorowego w celu uzgodnienia szczegółów wydawniczych dotyczących odcinka religijnego publikowanego na łamach tego czasopisma⁶². W czerwcu napisał pierwszy artykuł do „Dziennika Żołnierza”, który miał stanowić kontynuację tematów poruszanych na łamach „W Imię Boże”⁶³. Odtąd na trzeciej stronie „Dziennika Żołnierza”, pod redak-

⁵⁶ F. Mientki, *Bóg i Ojczyzna*, s. 43–44.

⁵⁷ W lutym o. Bocheński przeprowadził rozległe studia do 26. zeszytu „Nauki Chrystusowej”, pt. *Koniec materializmu*, ponieważ wymagały one dużej pracy źródłowej; AHP, Sprawozdanie duszpasterskie za luty 1943 r., m.p. 6 marca 1943, s. 43.

⁵⁸ Tamże.

⁵⁹ F. Mientki, *Bóg i Ojczyzna*, s. 42.

⁶⁰ AHP, Sprawozdanie duszpasterskie za luty 1942 r., m.p. 10 marca 1942, s. 11.

⁶¹ Periodyk „W Imię Boże. Ulotka religijna”, ukazywał się również na Środkowym Wschodzie. W latach 1942–1943 adres redakcji mieścił się w Bagdadzie. Od 1943 r. w Jerozolimie wychodziło za pośrednictwem Komisji Regulaminowo-Wydawniczej APW czasopismo: „W Imię Boże. Biuletyn Wewnętrzny Biskupa Polowego / In the Name of God. Polish Religious Paper”. Natomiast od 1944 r. „W Imię Boże” zaczęło ukazywać się w Rzymie ponownie pod redakcją o. Bocheńskiego; J. Kowalik, *Bibliografia czasopism polskich...*, t. IV, s. 58; *Od redakcji*, W Imię Boże 1942 nr 32, s. 4; *Od redakcji*, W Imię Boże 1942 nr 35, s. 3; W. Wasutyński, *Literatura religijna*, s. 455; Z. Werra, *Działalność duszpasterska w 2. Korpusie*, s. 151; Archiwum bpa Józefa Gawliny w Rzymie, sygn. AJG XIV, s. 1.

⁶² J. Kowalik, *Bibliografia czasopism polskich...*, t. I, s. 152.

⁶³ Artykuł został opublikowany w lipcu; AHP, Sprawozdanie duszpasterskie za czerwiec 1942 r., m.p. 10 lipca 1942, s. 23.

cją o. Bocheńskiego, ukazywał się felieton o treści religijno-moralnej, zatytułowany *W Imię Boże*, stanowiący krótką charakterystykę danego zagadnienia.

Problem z odpowiednią ilością papieru doskwierał redakcji także w 1943 roku, z tego też powodu na łamach majowego „Dziennika Żołnierza” o. Bocheński przeproszał i informował czytelników, iż „Nauka Chrystusowa” nie mogła ukazywać się ostatnio regularnie⁶⁴.

Wart odnotowania jest fakt, iż pomimo powyższych problemów w 1943 roku o. Innocenty wydał pierwszy, a zarazem ostatni numer „Ruchu Katolickiego”⁶⁵.

W dniu 28 sierpnia 1943 roku o. Innocenty został przeniesiony do Edynburga, gdzie czekało na niego zupełnie nowe, jak dotąd zadanie. Objął bowiem obowiązki proboszcza, które pełnił przez niecałe pół roku.

W dniu 16 lutego 1944 roku o. Bocheński został zaprzysiężony jako kapelan do zleceń bpa Gawliny i awansowany do stopnia starszego kapelana (majora)⁶⁶. Zamieszkał w Londynie w Polskiej Misji Katolickiej na Devonian Road, wspólnie z Biskupem Polowym Wojska Polskiego oraz ks. bpm Karolem Mieczysławem Radońskim⁶⁷. Zarówno bp Gawlina jak i jego sekretarz szukali możliwości wyjazdu z Anglii i udania się na front włoski⁶⁸.

O. Józef Innocenty Maria Bocheński podczas II wojny światowej z ramienia Biskupa Polowego Wojska Polskiego Józefa Feliksa Gawliny pełnił obowiązki redakcyjne, związane z wydawaniem pism religijnych dla polskich żołnierzy, przebywających poza granicami kraju. Do ich rąk trafiał szeroki wachlarz różnych czasopism, obok bardzo ambitnej, stojącej na wysokim poziomie: „Nauki Chrystusowej”, poprzez popularny periodyk „W Imię Boże”, skończywszy na krótkich artykułach zamieszczonych na łamach specjalnego dodatku religijnego w „Dzienniku Żołnierza”.

Bp Gawlina powierzając te odpowiedzialne zadania na ręce o. Bocheńskiego wiedział, iż świetnie nadawał się on do tej pracy. Przed wojną o. Innocenty był bowiem profesorem papieskiego uniwersytetu Angelicum w Rzymie, a także wydawcą „Polskiego Przeglądu Tomistycznego”.

Warto podkreślić, iż praca wydawnicza o. Innocentego koncentrowała się nie tylko na jego działalności redakcyjnej oraz prowadzeniu wydawnictwa, ale również na pisaniu artykułów. W omawianym okresie opublikował i zredagował 129 tekstów. Z całą pewnością jego służba związana z wydawaniem prasy religijnej na uchodźctwie przyczyniła się do zachowania ciągłości polskiej kultury narodowej⁶⁹.

⁶⁴ J. M. Bocheński, *Literatura religijna w W. Brytanii*, *W Imię Boże*, Dziennik Żołnierza, 1943 nr 119(854), s. 3.

⁶⁵ AHP, J. M. Bocheński, *O prasie religijnej wojska polskiego 1940–1945*, sygn. Jas-Boch Papers 55-1985, s. 172–177.

⁶⁶ ADK, „Pamiętnik wojenny 1939–1945 o. I. M. Bocheńskiego”; J. M. Bocheński, *Wspomnienia*, s. 160–161.

⁶⁷ J. Dębiński, *Biskup włocławski Karol Mieczysław Radoński (1883–1951): życie i działalność*, Toruń 2001.

⁶⁸ J. Gawlina, *Wspomnienia*, s. 302–303.

⁶⁹ J. M. Bocheński, *Literatura religijna w W. Brytanii...*, s. 3.

ANEKS

ARTYKUŁY OPUBLIKOWANE LUB ZREDAGOWANE PRZEZ O. BOCHEŃSKIEGO

1940 r.

Tytuł	Czasopismo	Uwagi
<i>O Cierpieniu</i> (I)	Nauka Chrystusowa 1940 nr 1 (maj), s. 18–20	Artykuł o. Bocheński napisał pod pseudonimem Fred.
<i>O miłości</i>	Nauka Chrystusowa 1940 nr 2 (maj)	Pod redakcją o. Bocheńskiego. Nakład został zniszczony podczas działań wojennych ⁷⁰ .
<i>O cierpieniu</i> (II)	Nauka Chrystusowa 1940 nr 3 (listopad)	Wydanie drugie
<i>Rozprawa o charakterze</i>	Nauka Chrystusowa 1940 nr 4 (grudzień), s. 3–32	Artykuł o. Bocheński napisał pod pseudonimem dr K. Fred. Zauważył w nim, iż był to zwięzły podręcznik nauki o charakterze i technice samozachowania
<i>Sancti Thomae Aquinatis de modalibus opusculum et doctrina</i>	Angelicum 1940 vol. 17, s. 180–218	o. I. M. Bocheński

1941 r.

Tytuł	Czasopismo	Uwagi
<i>Kościół a Polska</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1941 z. 1 nr 5 (styczeń/luty)	O. Bocheński napisał, artykuł pt. <i>Nasz Kościół</i> , s. 20–29. Podpisał się inicjałem I.M.B.
<i>Dwa studia o religii Anglików</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1941 z. 2 nr 6 (marzec)	Ks. bp J. Gawlina, tekst pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>O naśladowaniu Chrystusa</i> , ks. II	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1941 z. 3 nr 7 (kwiecień)	Tomasz á Kempis. Tekst pod redakcją o. Bocheńskiego

⁷⁰ Redakcja czasopisma „W Imię Boże” zwróciła się do czytelników „Nauki Chrystusowej” z prośbą o wypożyczenie numeru drugiego, który uległ zniszczeniu, aby wykonać przedruk; zob.: *Od redakcji*, W Imię Boże, 1941 nr 18, s. 2.

<i>Kościół szkocki</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1941 z. 4 nr 8 (kwiecień)	Dzieje, ustrój, dogmat, stosunek do kościoła szkockiego. Tekst pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>O Najświętszej Marii Pannie</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1941 z. 5 nr 9 (maj)	Zbiór tekstów i poezji o Matce Bożej. Pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Święty Andrzej Bobola</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1941 z. 6 nr 10 (czerwiec)	Ks. Tomasz Samulski, napisał życiorys św. Andrzeja Boboli. Tekst pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Dyscyplina wewnętrzna</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1941 z. 7 nr 11 (czerwiec/sierpień)	Dom Justin McCann. Tłum. ppor. lot. S. Z. Omówienie zasad wychowania charakteru. Pod red. o. Bocheńskiego
<i>Odwet</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1941 z. 8 nr 12 (wrzesień), s. 97–118	Tłumaczenie św. Tomasza z Akwinu II-IIae, 9.108. Tekst pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Pójdźmy za nim</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1941 z. 9 nr 13 (październik)	Henryk Sienkiewicz. Pod redakcją o. Bocheńskiego
Katechizm wydany z polecenia JE Ks. Biskupa Polowego (dla dzieci)	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1941 z. 10 nr 14 (grudzień)	Pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Co Myśli Watykan?</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 1 (22 lutego), s. 1, 2	O. Bocheński podpisał się inicjałem O. I.
<i>Kalendarz świętych</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 1 (22 lutego), s. 4	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst mógł być jednak pod jego redakcją
<i>Inwazja</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 3 (15 marca), s. 1	O. Bocheński podpisał się inicjałem I.
<i>Jak myśli kraj?</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 5 (30 marca), s. 1	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst mógł być jednak pod jego redakcją
<i>Nowa Kard. Hinsleya</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 6 (6 kwietnia), s. 1	Literówka; chodzi zapewne o mowę kard. Hinsleya wygłoszoną 23 marca 1941. O. Bocheński, jako redaktor napisał krótki wstęp do tej mowy, choć nie podpisał się pod nim
<i>W Polsce</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 7 (13 kwietnia), s. 1	O. Bocheński podpisał się inicjałem I.

<i>Ślubowanie</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 7 (13 kwietnia), s. 2	Brak podpisu o. Bocheńskiego. Tekst jest, krótkim podsumowaniem rekolekcji, których udzielał o. Bocheński
<i>Do czytelników oraz Skrzynka zapytań</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 7 (13 kwietnia), s. 4	o. I. M. Bocheński
<i>Bilans</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 8 (27 kwietnia), s. 1	O. Bocheński podpisał się inicjałem I.
<i>Świątynia Opatrzności</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 9 (3 maja), s. 1, 2	O. Bocheński podpisał się inicjałem I.
<i>Nasz Hymn</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 10 (18 maja), s. 1	O. Bocheński podpisał się inicjałem I.
<i>Największe wydarzenia wydawnicze polskie w W. Brytanii</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 10 (18 maja), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego ⁷¹
<i>Sprawa Robotnicza</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 11 (25 maja), s. 1	O. Bocheński podpisał się inicjałem I.
<i>Z dawnych walk</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 11 (25 maja), s. 3	Tekst bp Gawliny pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Nasz Biskup</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 12 (1 czerwca), s. 1, 2	O. Bocheński podpisał się inicjałem I.
<i>Po roku</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 13 (15 czerwca), s. 1	O. Bocheński podpisał się inicjałem I.
<i>Przed tak wielkim Sakramentem</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 14 (1 lipca), s. 1, 2	O. Bocheński podpisał się inicjałem I.
<i>Nasze stanowisko</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 15 (15 lipca), s. 1, 2	O. Bocheński podpisał się inicjałem I.
<i>Od redakcji</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 17 (15 sierpnia), s. 2	
<i>Pożyteczne wydawnictwo</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 21 (21 września), s. 3	O. Bocheński podpisał się inicjałem I.
<i>Uniwersalność różańca</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 23 (5 października), s. 3	O. Bocheński podpisał się inicjałem I.
<i>Do czytelników</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 23 (5 października), s. 3	o. I. M. Bocheński, O.P.

⁷¹ W spisie rzeczy za pierwszy rok wydawnictwa autorstwo tego artykułu jest przypisane o. Bocheńskiemu; *W Imię Boże* 1942 nr 35, s. 4.

<i>Nieprzyjemne listy do redakcji</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 23 (5 października), s. 3	Od redakcji. Brak podpisu o. Bocheńskiego
<i>Psychologiczne znaczenie „Zdrowaśków”</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 25 (19 października), s. 3	o. I. M. Bocheński O.P.
<i>Dyskusje z protestantami</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 27 (25 grudnia), s. 5	O. Bocheński podpisał się inicjałami o. I. M. B.
<i>Z opłatkiem</i>	<i>W Imię Boże</i> 1941 nr 27 (25 grudnia), s. 1	Brak podpisu o. Bocheńskiego ⁷²

1942 r.

Tytuł	Czasopismo	Uwagi
<i>Spirytyzm</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1942 z. 11 (styczeń)	Ks. K. Gołębiowski. Tekst pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Proroctwo</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1942 z. 1 nr 15 (marzec)	Ks. Piotr Skarga. Pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Katolicyzm</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1942 z. 2 nr 16 (kwiecień)	Ks. M. Morawski. Tekst pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Skargi Jeremięgo</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1942 z. 3 nr 17 (maj)	K. Ujeski. Pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Od redakcji</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1942 z. 4 nr 18 (czerwiec), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego
<i>O patriotyzmie</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1942 z. 5 nr 19 (lipiec), s. 3–28	o. I. M. Bocheński
<i>Testament</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1942 z. 6 nr 20 (sierpień)	Hetman Stefan Żółkiewski. Pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Papięstwo a kościół narodowy</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1942 z. 7 nr 21 (wrzesień)	Ks. M. Morawski. Tekst pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Męstwo</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1942 z. 8 nr 22 (październik), s. 3–40	Św. Tomasza z Akwinu (II-IIae, q.123). Przełożył i objaśnieniami zaopatrzył o. Bocheński
<i>Katolicyzm normą życia</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1942 z. 9 nr 23 (listopad)	Ks. dr L. Plater. Tekst pod redakcją o. Bocheńskiego

⁷² Tamże.

<i>Dyskusje z protestantami c.d.</i>	<i>W Imię Boże</i> 1942 nr 28 (1 stycznia), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego
<i>Pamięci wielkiej królowej</i>	<i>W Imię Boże</i> 1942 nr 30 (18 stycznia), s. 1	o. I. M. Bocheński
<i>Przeestroga przed kłamstwami</i>	<i>W Imię Boże</i> 1942 nr 31 (25 stycznia), s. 4	o. I. M. Bocheński O.P.
<i>Katolicy po obu stronach frontu</i>	<i>W Imię Boże</i> 1942 nr 32 (2 lutego), s. 2	o. I. M. Bocheński O.P.
<i>Narodowość ludzi Watykanu</i>	<i>W Imię Boże</i> 1942 nr 33 (8 lutego), s. 1, 2	o. I. M. Bocheński O.P.
<i>Narodowość ludzi Watykanu. Dokończenie</i>	<i>W Imię Boże</i> 1942 nr 34 (15 lutego), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego
<i>Kościół w Polsce</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 52(585) (6 lipca), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją
<i>Wiadomości</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 52(585) (6 lipca), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją
<i>Misje polskie na Dalekim Wschodzie</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 57(590) (11 lipca), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją
<i>Szkoci w Kościele</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 57(590) (11 lipca), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją
<i>Wiadomości</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 57(590) (11 lipca), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją
<i>Duszpasterstwo wojskowe</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 63(596) (18 lipca), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją
<i>Wiadomości</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 63(596) (18 lipca), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją
<i>Mszał Polski</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 69(602) (25 lipca), s. 3	O. Bocheński podpisał się inicjałami I. M. B.
<i>Wiadomości</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 69(602) (25 lipca), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją

<i>Fiasko „krucjaty”</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 75(608) (1 sierpnia), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją
<i>Z Wilna</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 75(608) (1 sierpnia), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją
<i>O małżeństwach szkockich</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 81(614) (8 sierpnia), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, artykuł pod jego redakcją
<i>Dokumenty</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 87(620) (15 sierpnia), s. 3	Pięć oświadczeń Piusa XII. Tekst pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Wydawnictwa</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 87(620) (15 sierpnia), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją
<i>Niemcy w Kościele prawosławnym</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 93(626) (22 sierpnia), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego artykuły pod jego redakcją
<i>Wiadomości</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 93(626) (22 sierpnia), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego artykuły pod jego redakcją
<i>Protestanci w Polsce</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 99(632) (29 sierpnia), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją ⁷³
- <i>Prymas Polski do młodzieży uchodźczej</i> - <i>Kapelan spadochroniarz</i> - <i>Wiadomości</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 105(638) (5 września), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego tekst pod jego redakcją
<i>Grzech smutku</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 111(644) (12 września), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją
<i>O protestantach</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 113(646) (15 września), s. 3	Listy do redakcji, odpowiedź J. Winiewiczowi
<i>Wiadomości:</i> - <i>Skarb wawelski skradziony?</i> - <i>Dalsze ofiary oświecenia</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza, 1942 nr 117(650) (19 września), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją

⁷³ Artykuł ten wywołał drobną polemikę; zob.: *List do redakcji. Sprawa kościoła ewangelickiego*, *W Imię Boże*, Dziennik Żołnierza 1942 nr 108(641), s. 3.

<p>- Powrót ks. biskupa polowego z Rosji - Sensacyjne wystąpienie kardynała włoskiego - „Dobrzy” Niemcy w Rzymie - Episkopat francuski w obronie Żydów - Nowa ofensywa pokojowa</p>		
<p>Ś.p. Ks. Arcybiskup Stanisław Gall. Pierwszy biskup polowy wojsk polskich. - Wiadomości</p>	<p>W Imię Boże, Dziennik Żołnierza 1942 nr 123(656) (26 września), s. 3</p>	<p>Brak podpisu o. Bocheńskiego, artykuł pod jego redakcją</p>
<p>Charakter. 1. Pojęcie i składniki charakteru</p>	<p>W Imię Boże, Dziennik Żołnierza 1942 nr 123(656) (26 września), s. 3</p>	<p>O. Bocheński napisał ten artykuł pod pseudonimem dr K. Fred</p>
<p>Katolicy w Stanach Zjedn.</p>	<p>W Imię Boże, Dziennik Żołnierza 1942 nr 129(662) (3 października), s. 3-4</p>	<p>Artykuł ten napisał Kazimierz Dziewoński, o. Bocheński pojawia się tylko jako redaktor</p>
<p>W obronie Papieża</p>	<p>W Imię Boże, Dziennik Żołnierza</p>	<p>Artykuł, jako nienadający się do druku, został przez redakcję zwrócony o. Bocheńskiemu,</p>
<p>Miły gość</p>	<p>W Imię Boże, Dziennik Żołnierza 1942 nr 135(668) (10 października), s. 3</p>	<p>Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją</p>
<p>Charakter 2. Pojęcie cnoty</p>	<p>W Imię Boże, Dziennik Żołnierza 1942 nr 135(668) (10 października), s. 3</p>	<p>O. Bocheński napisał ten artykuł pod pseudonimem dr K. Fred</p>
<p>Wiadomości kościelne</p>	<p>W Imię Boże, Dziennik Żołnierza 1942 nr 158(691) (7 listopada), s. 3</p>	<p>Bez tytułu. O. Bocheński pojawia się tylko jako redaktor</p>
<p>Ze świata katolickiego</p>	<p>W Imię Boże, Dziennik Żołnierza 1942 nr 164(697) (14 listopada), s. 3</p>	<p>Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją</p>
<p>Rzecz o męstwie</p>	<p>W Imię Boże, Dziennik Żołnierza 1942 nr 170(703) (21 listopada), s. 3</p>	<p>Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją</p>

<i>O samobójcach i samobójstwie</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 182(715) (5 grudnia), s. 3	O. Bocheński napisał i oddał do druku ten artykuł już w listopadzie, redakcja nie umieściła go w wydaniu listopadowym, tłumacząc to faktem poświęcenia całego numeru z 28 listopada Powstaniu Listopadowemu
<i>Prawo do czci</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 188(721) (12 grudnia), s. 3	I. M. Bocheński O.P.
<i>Wspomnienie o O. Ledóchowskim</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1942 nr 194(727) (19 grudnia), s. 3	o. I. M. Bocheński

1943 r.

Tytuł	Czasopismo	Uwagi
<i>Św. Juda Tadeusz</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1943 z. 1 nr 24 (luty), s. 3–5	Numer poświęcony św. Judzie Tadeuszowi. Pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Zagadnienia aktualne</i> ⁷⁴	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1943 z. 2 nr 25 (czerwiec)	Pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>O małżeństwie</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1943 z. 3 nr 26 (lipiec), s. 3–9	Zasady nauki chrześcijańskiej o małżeństwie. Streszczenie encykliki <i>Casti connubii</i> . Pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Bóg a zło</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1943 z. 4 nr 27 (sierpień)	Ks. M. Morawski. Pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>O małżeństwach szkockich</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1943 z. 3 nr 26 (lipiec), s. 10–14	Przedruk z <i>Dziennika Żołnierza</i> , nr 81 (614): 8 sierpnia 1942, s. 3. Pod redakcją o. Bocheńskiego

⁷⁴ Zeszyt zawiera przedruk artykułów w dziale „W Imię Boże” ogłoszonych na łamach „Dziennika Żołnierza”. O. Bocheński zauważył, iż: „Tekst jest na ogół niezmienny, wyjąwszy kilka poprawek stylistycznych i parę opuszczeń rzeczy nieistotnych dla zawartości doktrynalnej rozważań. Rozdział 2 *O zemście* napisał o. Bronisław Chrostowski, pozostałe o. I. M. Bocheński OP”. Treść numeru: *O służbie wojskowej*, s. 3–5; *O zemście*, s. 5–9; *Moralność bombardowania zabytków*, s. 10–12; *Grzech smutku*, s. 13–16; *Wobec złych ludzi*, s. 16–19; *Prawo do czci*, s. 19–23; *O samobójcach i samobójstwie*, s. 23–27.

<i>Wiara</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1943 z. 6 nr 28 (październik), s. 3–28	I. M. Bocheński
<i>Pismo Święte</i>	<i>Nauka Chrystusowa</i> 1943 z. 7 nr 29 (listopad), s. 3–28	I. M. Bocheński
<i>Idiota</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 1(736) (2 stycznia), s. 3	I. M. Bocheński
<i>Mowa wigilijna Ojca Świętego</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 6(741) (9 stycznia), s. 3	Redakcja o. Bocheńskiego
<i>Duch nowoczesny</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 18(753) (23 stycznia), s. 3	I. M. Bocheński
<i>O służbie wojskowej</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 30(765) (6 lutego), s. 3	I. M. Bocheński
<i>Moralność bombardowania zabytków</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 36(771) (13 lutego), s. 3	I. M. Bocheński
<i>Wobec złych ludzi</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 42(777) (20 lutego), s. 3	I. M. Bocheński
- Ks. Biskup Gawlina w Ameryce odslania tragedię Polaków w Rosji - Wiadomości Kościelne	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 54(789) (6 marca), s. 3	Tekst pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Medytacja Wschodu</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 60(795) (13 marca), s. 3	O. Bocheński podpisał się inicjałami I. M. B.
<i>Wspomnienia z Tim-Fun</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 66(801) (20 marca), s. 3	O. Bocheński podpisał się inicjałami I. M. B.
<i>Uwagi nad grobem Artura Hinsley'a</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 72(807) (27 marca), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją
<i>Księga Joad</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 78(813) (3 kwietnia), s. 3	I. M. Bocheński

<i>Rozmowa z Anglikiem o Polsce</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 84(819) (10 kwietnia), s. 3	I. M. Bocheński
<i>Realista</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 90(825) (17 kwietnia), s. 3	M. Bocheński OP
Adam Mickiewicz, <i>Droga ku Wolnej Polsce. Z ksiąg pielgrzymstwa polskiego</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 96(831) (24 kwietnia), s. 3	Pod redakcją o. Bocheńskiego
<i>Pius XII a pokój świata</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 101(836) (1 maja), s. 3	Artykuł napisał Zygmunt Kaczyński, pod red. o. Bocheńskiego
<i>Maksymy Kościelne</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 113(848) (15 maja), s. 3	I. M. Bocheński
<i>Polska literatura religijna w W. Brytanii</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 119(854) (22 maja), s. 3	Brak podpisu o. Bocheńskiego, tekst pod jego redakcją
<i>Polożenie Kościoła w Polsce okupowanej</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 125(860) (29 maja), s. 3	Pod redakcją o. Bocheńskiego ⁷⁵
<i>Wobec zbrodni katyńskiej</i>		Artykuł został skonfiskowany przez cenzurę
<i>Nuncjusz</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 130(865) (5 czerwca), s. 3	I. M. Bocheński
<i>Po wojnie</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 136(871) (12 czerwca), s. 3	I. M. Bocheński
<i>Święty i świętoszek</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 141(876) (19 czerwca), s. 7	I. M. Bocheński
<i>Pytania i odpowiedzi</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 146(881) (26 czerwca), s. 3	I. M. Bocheński

⁷⁵ Przedruk z pisma szwajcarskiego „Otschweiz” z 29 marca 1943 r., w którym opublikowano wiele szczegółów dotyczących losu polskich diecezji. Redakcja w nawiasach dodała nieliczne uzupełnienia; *W Imię Boże*, Dziennik Żołnierza 1943 nr 125(860), s. 3.

<i>Polski Zjazd Katolicki</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 153(888) (5 sierpnia), s. 3	I. M. Bocheński
<i>Nabożeństwo za umarłych</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 164(899) (17 lipca), s. 3	I. M. Bocheński
<i>Bombardowanie Rzymu</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 170(905) (24 lipca), s. 3	I. M. Bocheński
<i>Na przyjazd Ks. Biskupa</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 176(911) (31 lipca), s. 3	I. M. Bocheński
<i>Ołtarz i armata</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 194(929) (21 sierpnia), s. 3	I. M. Bocheński
<i>Międzynarodówka Koscielna</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 200(935) (28 sierpnia), s. 3	I. M. Bocheński
<i>Jeszcze o armacie</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 206(941) (4 września), s. 3	I. M. Bocheński
<i>Polska czy austriacka tradycja?</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 212(947) (11 września), s. 3	Artykuł napisał J.P.D. ppułk., wstępem i zakończeniem opatrzył o. Bocheński
<i>W Ziemi Świętej</i>	<i>W Imię Boże</i> , Dziennik Żołnierza 1943 nr 218(953) (18 września), s. 3	Tekst autorstwa bp. Gawliny zredagowany przez o. Bocheńskiego ⁷⁶

⁷⁶ Tekst ten był ostatnim, który zredagował o. Bocheński na łamach dodatku „W Imię Boże” publikowanego w „Dzienniku Żołnierza” wydawanego przez żołnierzy 1. Korpusu Pancerno-Motorowego”. Redakcję odpowiedzialną za dalsze ukazywanie się dodatku, w tym czasopiśmie, objęli kapelani lotnictwa: ks. Rafał, ks. Aleksander, ks. Elston; *W Imię Boże*, Dziennik Żołnierza 1943 nr 253(988) 1943, s. 3; nr 259(994), s. 3; nr 277(1012), s. 3; nr 288(1023), s. 3.